

**ВІД КЛІЄНТСЬКИХ ТЕКСТІВ ДО
ВЛАСНОЇ КНИЖКИ: ЧЕКЛІСТ ДЛЯ
ТИХ, ХТО ПИШЕ НА ЗАМОВЛЕННЯ,
А МРІЄ ПРАЦЮВАТИ НАД
РУКОПИСОМ**

Як працювати над рукописом, якщо робота з текстами — це щоденна рутина, як-от у копірайтерів, репортерів, сценаристів, редакторів, есеїстів, блогерів і всіх-всіх, чий робочий день починається з того, щоб увійти у ворд чи гугл-док?

Здавалося б, писати має бути простіше тим, хто вже вміє це робити. Але на практиці люди, що пишуть за гроші, стикаються з вигоранням, бажанням у вільний час змінити діяльність, якимсь відпочити, а не виконувати те, що й на роботі. Та й втома очей дається в знаки.

На класах «Письменницького Методу» всі, незалежно від досвіду та завантаженості, учаться знаходити час для власних текстів і ставити свою історію в пріоритет. Тому в нас починають писати книжки та їх дописують.

Зібрали власний досвід і досвід наших авторів та авторок щодо цього.

1. Рукопис як друга робота

Звучить не багатонадійно, але факт. Очікування, що от зараз ви відкриєте ноутбук і сядете з насолодою вигадувати нові світи, призводить до швидкого розчарування. Насправді кожен рукопис — це доволі рутинна робота, яка поділяється на глобальні й більш дрібні завдання, кожне з яких треба розв'язати. А ще це збирання матеріалу, переписування одного речення по три рази, зміна планів і завалені дедлайни. Тому радимо зосередитися на середніх і дрібних кроках, як-от написати сцену чи розділ, подумати над основними лініями, пошукати щось дотичне за жанром, а не ставити собі завдання «я напишу книжку за пів року — рік». Таку мету варто балансувати з робочим навантаженням. Її можна додавати в список щотижневого робочого плану та коригувати навантаження, щоб кульмінація вашого роману не припала на важливі робочі завдання (скажімо, оновлення текстів та сайтів тощо).

2. Розклад

Якщо ви заробляєте текстами, то точно знаєте, що писати — це не про натхнення. Тож виділіть собі час під рукопис, як виділили б його для спортзалу чи уроків англійської. Попередьте близьких, що в середу та суботу із 17:00 до 19:00 у вас рукопис. Соромитесь

зизнатися? Назвіть це навчанням чи зідзвонами. У різні дні у визначені години ви матимете різну продуктивність. Колись кілька речень, а колись — і тисяча слів за один підхід. Поступово процес налагодиться, а ви звикнете, що рукопис — частина вашого життя. Згодом мозок почне чекати цих сесій письма та накопичувати протягом тижня ідеї для них.

3. Писати всюди

Таку пораду дає Джулія Кемерон якраз тим, хто вимушений поєднувати письменництво з основною роботою. Її підхід полягає в тому, щоб не чекати кількох вільних годин, а писати буквально всюди: у транспорті, у черзі в лікарні, у кафе за сніданком тощо. Писати вона радить від руки в блокнотику. Порада прекрасна, але, будьмо відвертими, підходить не всім. Єдині нотатки, на яких ми наголошуємо, — це записи ідей або цікавих влучних слів і виразів, які ви почули деінде.

4. Піти на курси чи в наставництво

Навчання запускає процес і дає результат. Ми радимо починати з I рівня «Письменницького Методу» в Наталі, Мар'яни або Анастасії. Ви отримаєте чіткий розклад, програму, мотивацію, підтримку викладачок і спільноти, а це дасть змогу знаходити час і виконувати вправи, що приведуть вас до рукопису. Навчання стимулює. Але це не все. Здебільшого копірайтерська, блогерська та журналістська діяльність впливають на ваш стиль. На роботі ви маєте тримати тон оф войс бренду, писати нейтральним інформаційним стилем чи таким, що відповідає вашій ніші. Щоб перейти в царину якісного художнього тексту, треба здобути свій авторський стиль, розкрити автентичний голос і писати так, як можете лише ви, — з притаманною вам інтонацією, темпом, ритмом, образами, мотивами та гумором. Саме це у фокусі I рівня «Методу» — навчитися писати автентично та розкрити свій голос. До речі, прийти на «Метод» можна і в межах корпоративного навчання, якщо ваша компанія підтримує професійний розвиток.

5. Вправа «перемикання»: ритуал переходу з робочого письма у творче

Коли ви пишете на роботі, ваш мозок працює в режимі робочої продуктивності: є дедлайн → є техзавдання → треба швидко й чітко, так, як завжди. А рукопис — це інший тип мислення та, найчастіше, інша швидкість написання. Щоб перемкнутися між

цими двома режимами, радимо започаткувати ритуал переходу на 5-15 хвилин. Це може бути закриття всіх робочих вкладок і месенджерів, дихальна або зорова гімнастика. Зміна місця (інша кімната, інше крісло, навіть інший кут столу), заварювання чаю / кавовий ритуал, навіть зміна шрифту та письмо рукою або кілька (3-6) речень про свій стан: «Сьогодні багато правок, очі втомлені. Тепер я відділяю роботу від рукопису та повертаюся до своєї героїні, у її світ. Там зараз...» — і поїхали.

6. Почніть з моменту

Писати без завдання, якщо ви вже звикли до іншого, — складно. Немає інфоприводу, теми, технічного завдання та ключових слів. Як почати? Із чого почати? Починайте з моменту. «Я сиджу за столом у своїй кімнаті над першим розділом свого рукопису. Я ще не до кінця уявляю, хто мої герої, але хочу про них розповісти. Сьогодні на роботі був важкий день... та ще й нарада із сеовцем. Я слухала про ключі та кліки, а сама думала: ну чому, чому я не можу написати книжку?». Пишіть у розмовному синтаксисі. Не ускладнюйте речень. Пишіть від Я та про себе. Це ще не рукопис як такий, це розминка ваших письменницьких м'язів.

7. Реальний кейс

Оскільки авторка цього допису — ще й авторка двох романів, які вона (тобто я) писала паралельно з роботою копірайтерки (і зараз знову працює над рукописом), то можу поділитися досвідом. Я пишу три-чотири дні на тиждень. Намагаюся завершити розділ протягом тижня й паралельно збираю матеріал. Для письменництва виділяю час в один вихідний і у два-три робочі дні. Зовсім позбавляти себе вихідних вважаю помилкою. Щоб почати писати, я пішла на «Метод», і це спрацювало. Тобто так, навантаження велике, але з підтримкою та наставницею його реально подужати.

Тому обирайте викладачку, зручний час занять і приходьте писати на класи «Методу».

METHOD WRITING SCHOOL — це школа, що розкриває ваш авторський голос і допомагає стати українським письменником.